

²¹ Αδελφοί, ο βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ²² ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ²³ Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. ²⁴ οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. ¹ Ἐπειτα διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱερουσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ² ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω ἢ ἔδραμον. ³ Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήνων, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι, ⁴ διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται·

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, ο Θεός, που στερεώνει κι εμάς κι εσάς στον Χριστό και μας έχρισε λαό του, είναι ο ίδιος που με τη σφραγίδα του μας εγγυάται το μέλλον και σαν πρόγευση του δίνει μέσα στις καρδιές μας το Πνεύμα. Μάρτυς μου ο Θεός, που γνωρίζει τα βάθη της ψυχής μου ότι δεν λέω ψέματα. Δεν ξανάρθα στην Κόρινθο, για να μη σας λυπήσω. Αυτό δεν σημαίνει πως θέλω να σας επιβληθώ σε ζητήματα της πίστεως, γιατί σ' αυτή μένετε σταθεροί. Επειδή όμως θέλω να συμβάλω στη χαρά σας, γι' αυτό έκρινα σωστό να μη σας φέρω λύπη, όταν θα'ρθώ ξανά κοντά σας. Γιατί, αν εγώ σας προκαλώ λύπη, τότε θα πρέπει να παίρνω χαρά από κείνους που στενοχωρώ. Γι' αυτό σας έγραψα όπως σας έγραψα, ώστε όταν έρθω, να μη δοκιμάσω λύπη από κείνους που έπρεπε να μου δώσουν χαρά. Είμαι απόλυτα βέβαιος πως όλοι σας πιστεύετε ότι η δική μου χαρά είναι και χαρά όλων σας. Σας έγραψα με πολλή οδύνη, μιλώντας με πόνο στην καρδιά και με πολλά δάκρυα, όχι για να σας στενοχωρήσω, αλλά για να γνωρίσετε την περίσσια αγάπη που έχω για σας.

«Ο άνθρωπος να μην απελίζεται, να μην έρχεται σε απόγνωση για τη μια αποτυχία. Διότι δεν γνωρίζει ποιο είναι το θέλημα του Θεού.»

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακή 12' Ματθαίου (Η παραβολή τῶν βασιλικῶν γάμων)

Ανάμνηση Θαύματος Αρχαγγέλου Μιχαήλ στις Χωνοαίς (ή Κρολασσαίς)

«Έχεις πονηρές σκέψεις; Μην τις προφέρεις με λόγια· άφησέ τες να ησυχάζουν μέσα σου και γρήγορα εξαφανίζονται. Είμαστε άνθρωποι και πολλές φορές κάνουμε πολλές πονηρές, απρεπείς και αισχρές σκέψεις. Αλλά ας μην αφήνουμε να γίνονται οι σκέψεις λόγια, ώστε, πιεζόμενες προς τα κάτω, να εξασθενίζουν και να χάνονται. Γιατί, όπως ακριβώς όταν ρίξει κανείς μέσα σε λάκκο διάφορα άγρια θηρία και τον φράζει από πάνω, τα πνίγει εύκολα, ενώ αν αφήσει κάποιο άνοιγμα, για να αναπνέουν λίγο, τα ανακουφίζει πολύ και δεν τα αφήνει να χαθούν, αλλ' αντίθετα τα εξαγριώνει περισσότερο, έτσι γίνεται και με τις πονηρές σκέψεις. Όταν γεννηθούν μέσα μας, αν φράξουμε το δρόμο τους προς τα έξω, τις εξαφανίζουμε γρήγορα. Αν όμως τις εξωτερικεύσουμε με λόγια, και αυτές τις κάνουμε πιο δυνατές, αφού επιτρέψαμε να αναπνέουν με τη γλώσσα, και γρήγορα πέφτουμε από τη συνήθεια των αισχρών λόγων στα βάραθρα των παράλογων πράξεων.»

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (ΚΑΤΑ Ματθ. ΚΒ' 1 – 14)

² Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ³καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἔλθειν. ⁴ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· εἶπατε τοῖς κεκλημένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοιμάσα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. ⁵ οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. ⁶ οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ⁷ ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπόλωσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. ⁸ τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἔτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. ⁹ πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἐὰν εὔρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. ¹⁰ καὶ ἐξελθόντες οἱ δούλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. ¹¹ εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου. ¹² καὶ λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφωμώθη. ¹³ τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. ¹⁴ πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

«Υπάρχει πίστη αληθινή, ὅπως υπάρχει και πίστη ψεύτικη. Η αληθινή πίστη φαίνεται στην ὥρα του πειρασμοῦ. Η ψεύτικη πίστη ανθίζει μόνο στον καιρό των ανέσεων και μαραίνεται στην ὥρα της δοκιμασίας.»

Γέροντας Γερμανός Σταυροβουνιώτης

« Με τι θα εξολοθρεύσουμε την υπερηφάνεια και θα αποκτήσουμε την ταπεινώση;

Με τη σιωπή. Με τη σιωπή οι περισσότερες αμαρτίες νικούνται. «Ο Θεός υπερηφάνους αντιτάσσεται, ταπεινοί δε δίδωσι χάριν.»

Όσιος Σεραφείμ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολήν· « Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μοιάζει μ' ἓνα βασιλιά, ποὺ ἔκανε τὸν γάμο τοῦ γιου τοῦ. Ἐστειλε τοὺς δούλους τοῦ νὰ φωνάξουν τοὺς καλεσμένους στὸν γάμο, ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἤθελαν νὰ ἔρθουν. Ἐστειλε ξανά ἄλλους δούλους λέγοντας τοὺς· “νὰ πεῖτε στους καλεσμένους· ἔχω ετοιμάσει τὸ γεῦμα, ἔχω σφάζει τοὺς ταύρους καὶ τὰ θρεφτάρια, κι ὅλα εἶναι ἔτοιμα· ἐλάτε στὸν γάμο”. Οἱ καλεσμένοι ὅμως ἀδιαφόρησαν καὶ πήγαν ἄλλος στὸ χωράφι τοῦ κι ἄλλος στὸ ἐμπόριο τοῦ. Οἱ ὑπόλοιποι ἔπιασαν τοὺς δούλους τοῦ, τοὺς κακοποίησαν καὶ τοὺς σκότωσαν. Ὅταν τὸ ἀκούσε ὁ βασιλιάς ἐκεῖνος, θύμωσε· ἔστειλε τὸν στρατὸ τοῦ κι ἀφάνισε ἐκείνους τοὺς φονιάδες καὶ πυρπόλησε τὴν πόλιν τοῦ. Τότε λέει στους δούλους τοῦ· “τὸ τραπέζι τοῦ γάμου εἶναι ἔτοιμο, μα οἱ καλεσμένοι δὲν φάνηκαν ἄξιοι. Πηγαίνετε, λοιπόν, στα σταυροδρόμια κι ὅσους βρεῖτε καλέστε τοὺς στὸν γάμο”. Βγήκαν τότε οἱ δούλοι στὸν δρόμο καὶ μάζεψαν ὅλους ὅσους βρήκαν, κακοὺς καὶ καλοὺς. Ἡ αἴθουσα τοῦ γάμου γέμισε ἀπὸ συνδαιτυμόνες. Μπήκε κι ὁ βασιλιάς νὰ δεῖ τοὺς συνδαιτυμόνες, κι ἐκεῖ εἶδε κάποιον ποὺ δὲν ἦταν ντυμένος με τὴν γαμήλια φορεσιά. “Φίλε”, τοῦ λέει, “πὼς μπήκες ἐδῶ χωρὶς τὸ κατάλληλο ντύσιμο;” Ἐκεῖνος ἔχασε τὴν λαλιά τοῦ. Τότε ὁ βασιλιάς εἶπε στους υπηρέτες· “δέστε τοὺς πόδια καὶ τὰ χέρια καὶ πάρτε τὸν καὶ βγάλτε τὸν ἐξω στὸ σκοτάδι”. Ἐκεῖ θὰ κλαίει καὶ θὰ τρίζει τὰ δόντια τοῦ. Γιατί, πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί».

«Οφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ φυλάει τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ με εὐλάβεια καὶ νὰ ἀκολουθεῖ τὸ θέλημά Του, γιατί ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀξιώθηκε νὰ εἶναι, ἔχει τὴν υποχρέωση νὰ ἐκπληρώνει τὸν σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ πάνω στη γῆ, ἀλλιῶς θὰ κατακριθεῖ ὡς παραβάτης τῶν καθηκόντων τοῦ, ὡς ἐπιλήσιον (ξεχασιάρης) τῆς ἀποστολῆς τοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀμέλεια κάνει κακὴ χρῆση τοῦ αὐτεξοῦσιου (ἐλευθερίας) παραδίδοντας τὸν εαυτό τοῦ στα πάθη καὶ τὶς ἐπιθυμίες.»

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως